BACH–BRODSZKY

GITÁRSZVIT

SUITE FÜR GITARRE

Az V. gordonka szólószvit (BWV 1011) nyomán.

Nach der Suite V für Violoncello allein (BWV 1011).

EDITIO MUSICA BUDAPEST

Z. 6177

Diese Paraphrase des Werkes von J. S. Bach wurde – im Gegensatz zu den meisten Bearbeitungen der Suite für Gitarre – in eine verhältnismäßig tiefe Lage transponiert, in der es bequem spielbar ist, und dadurch das Geklimper der hohen Lagen meidet, zu dem die tiefen Bässe einen unliebsamen Gegensatz bilden.

Durch die Sätze des Werkes zieht sich eine polyphone Stimmführung, die mithilft, den hinter der ursprünglichen Fassung sich verbergenden Inhalt auf das klarste auszudeuten und die gegenüber dem Violoncello bedeutend größeren Möglichkeiten im mehrstimmigen Spiel der Gitarre auszunutzen.

Die Suite erfordert einen die Epoche kennzeichnenden *Rubato*-Vortrag. Das Zeitmaß des Prélude und der Gigue ist mäßig bewegt. Die *Allemande* kann schon wegen der nachfolgenden bewegten *Courante* nicht als Allegrosatz aufgefaßt werden, ist also in einem mäßigen Zeitmaß zu spielen. Die *Courante* wurde der besseren Übersichtlichkeit wegen anstatt im 3/2- im 3/4-Takt notiert. Ihr Zeitmaß ist mäßig schnell. Die *Sarabande: Lento, Cantabile, quasi Arioso,* im 9/8-Takt gespielt – der Rhythmus ist in diesem Falle taktweise Viertel-Achtel – ist von ergreifender Wirkung. Die *Gavotte I* hat einen ein wenig gravitätischen Charakter, in mäßigem Zeitmaß. Die *Gavotte II: Leggiero* ist etwas schneller als der vorangehende Satz. Der *Gigue* liegt ein unsichtbarer 6/8-Takt zugrunde. Wird jeder zweite Taktstrich außeracht gelassen und nur die erste Note jedes zweiten Taktes betont, stellt sich heraus, daß man es mit einer regelrechten italienischen Giga zu tun hat.

Die Verzierungen sind im Geiste des Zeitalters von Bach zu spielen, die langen Vorschläge nach der angegebenen Dauer. Die den punktierten Werten folgenden Töne werden scharf gekürzt.

Das *Prélude* kann auch selbständig vorgetragen werden.

Ferenc Brodszky

In contrast to most of the guitar transcriptions of J. S. Bach's work, this paraphrase is transposed into a comparatively low position, so as to be played with ease. At the same time, the inexpressive tinkling of the high ranges can be avoided, since these form a most unlovely contrast with the deep bass sounds.

The treatment of the parts throughout all the movements of the work is polyphonic, striving to give the clearest possible interpretation of the musical content inherent in the original notation of the Suite, exploiting the possiblities offered by the character of the guitar, so much better suited for playing polyphonic music than the violoncello. This holds true especially for the second part of the first movement, written in French overture form. According to the present interpretation it is evolved into a double fugue of two parts.

The Suite calls for a *rubato* rendering, in conformity with the musical style of Bach's time. The tempo of the *Prélude* and the *Fugue* is moderate. The *Allemande* should be played in a fairly moderate tempo and not as an Allegro movement, on account of the brisk *Courante* following it. The *Courante* was set down for clarity's sake, instead of 3/2 in 3/4 time; it's tempo ist moderately brisk. *Sarabande: Lento, Cantabile, quasi Arioso;* if played in 9/8 time, it will be rather moving, rhythm in that case will be crotchet-quaver. *Gavotte I* has a slightly grave character with a moderately fast tempo. *Gavotte II: Leggiero,* somewhat faster than the preceding movement. *Gigue:* a latent 6/8 time. If every second bar-line is left out of consideration, and only the first note of every second bar is stressed, a regular Italian Giga emerges.

The ornaments should be played in the spirit of Bach's time: long appogiaturas in the time value given; the notes following the dotted values shortened sharply.

The *Prélude* can also be played as an independent piece.

Ferenc Brodszky

J. S. Bach művének ez a parafrázisa – ellentétben a Szvit legtöbb gitárátiratával – viszonylag mély fekvésbe transzponálja a darabot, amelyben az kényelmesen játszható, elkerülve ezzel a magas fekvések üres csilingelését, amihez a mély basszusok bántó ellentétet adnának.

A mű tételein polifonikus szólamvezetés vonul végig, amely a Szvit eredeti lejegyzése mögött rejlő tartalmat igyekszik a legvilágosabb módon értelmezni, kihasználva a gitárnak a gordonkáénál jelentékenyen nagyobb lehetőségeit a többszólamú játékra. Ez elsősorban az első tételnek francia nyitány-formában megfogalmazott második részére vonatkozik, amely értelmezésünk szerint következetesen, kétrészes, állandó kontraszubjektumos kettősfúgaként bontakozik ki.

A Szvit a korra jellemző *rubato* előadásmódot kívánja. A *Prélude* és *Fuga* tempója mérsékelt. *Allemande:* az utána következő mozgalmas *Courante* miatt nem fogható fel allegro tételnek, tehát mérsékelt tempóban játszszuk. A *Courante*-ot a könnyebb áttekintés végett 3/2 helyett 3/4-es ütemben jegyeztük le. Tempója mérsékelten gyors. *Sarabande: Lento. Cantabile, quasi Arioso.* 9/8-os ütemben játszva – ez esetben a ritmus negyed-nyolcad – megkapó hatású. *Gavotte I:* kissé súlyos jellegű, tempója mérsékelten gyors. *Gavotte II: Leggiero,* valamivel gyorsabb, mint az előző tétel. *Gigue:* rejtett 6/8-os ütem. Ha minden második ütemvonalat figyelmen kívül hagyva csak minden második ütem első hangját hangsúlyozzuk, kiderül, hogy szabályszerű olasz Giga-val van dolgunk.

Az ékesítések Bach korának szellemében játszandók; a hosszú előkék a kiírt értékkel. A pontozott hangok utáni értékeket élesen rövidítve játsszuk.

A *Prélude* önállóan is előadható.

Brodszky Ferenc

SUITE FÜR GITARRE

PRÉLUDE

J. S. BACH — BRODSZKY Ferenc

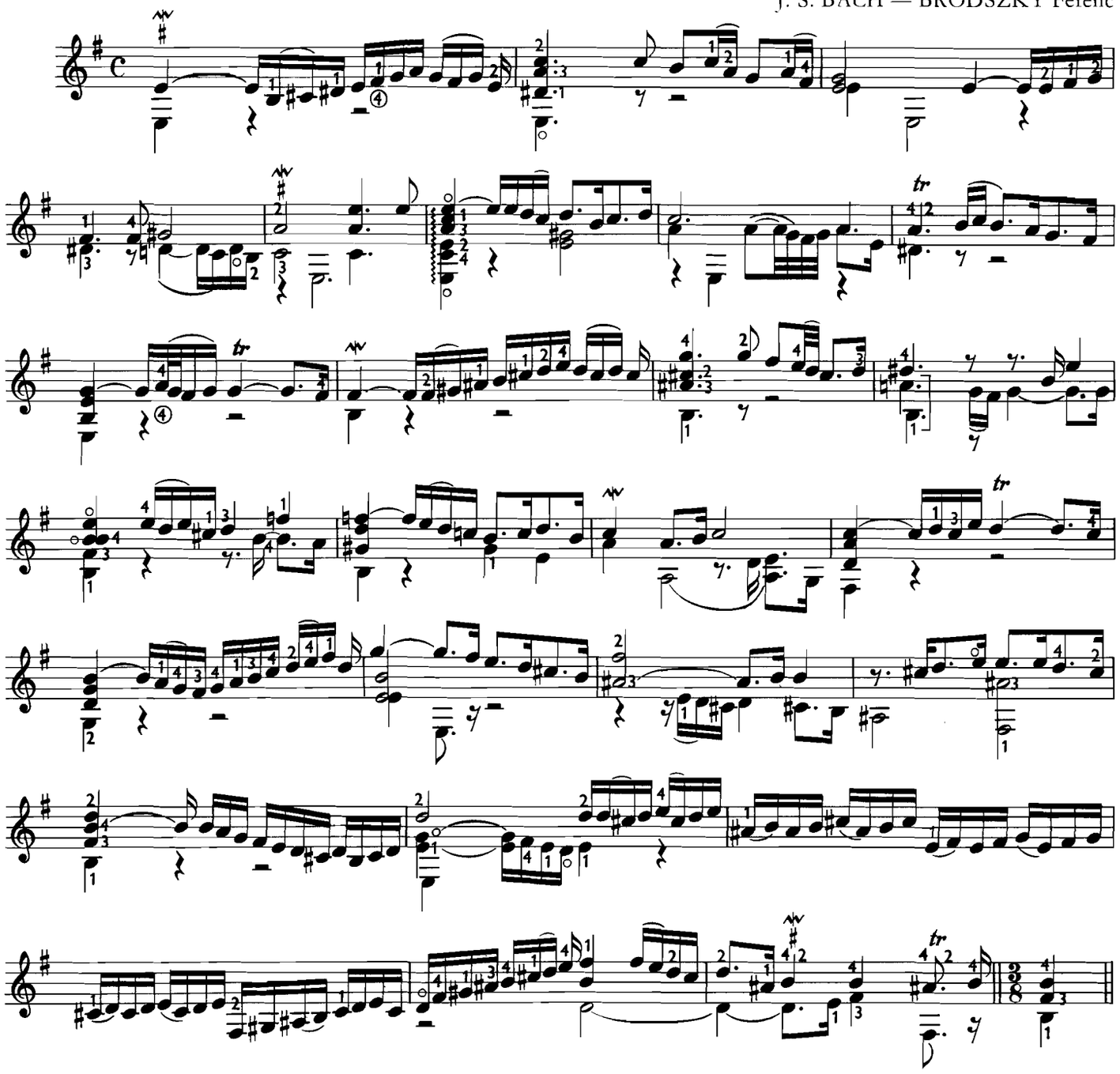

FUGA

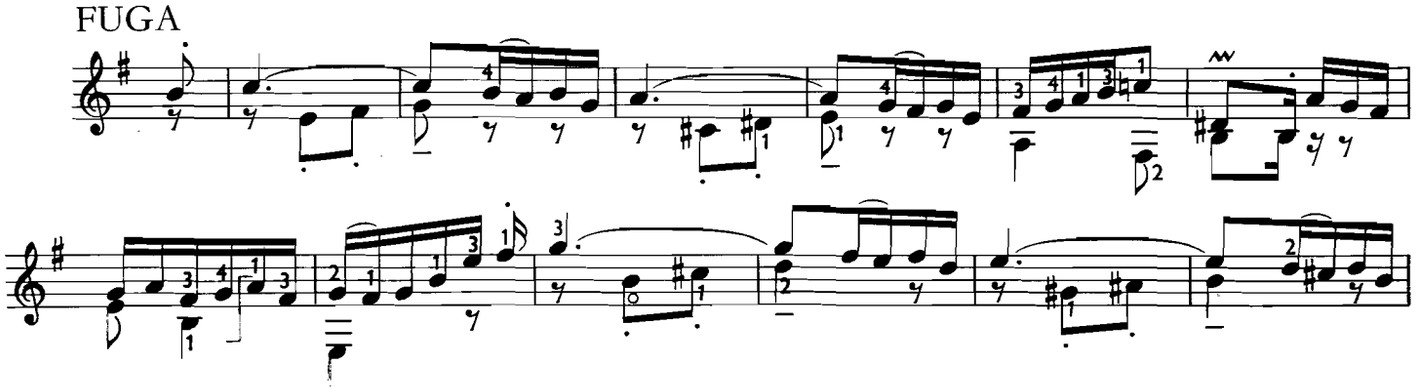

© 1971 by Editio Musica, Budapest

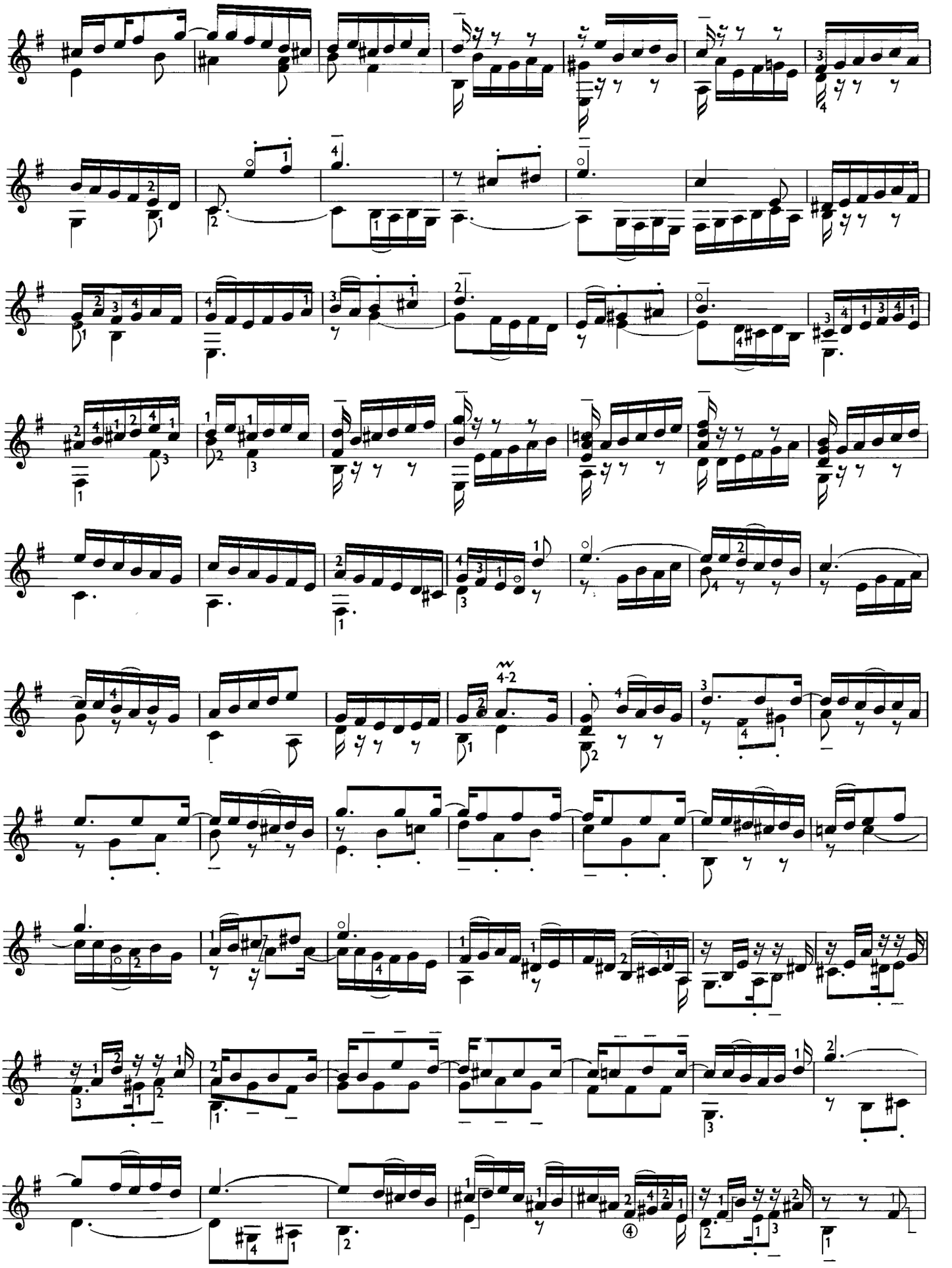

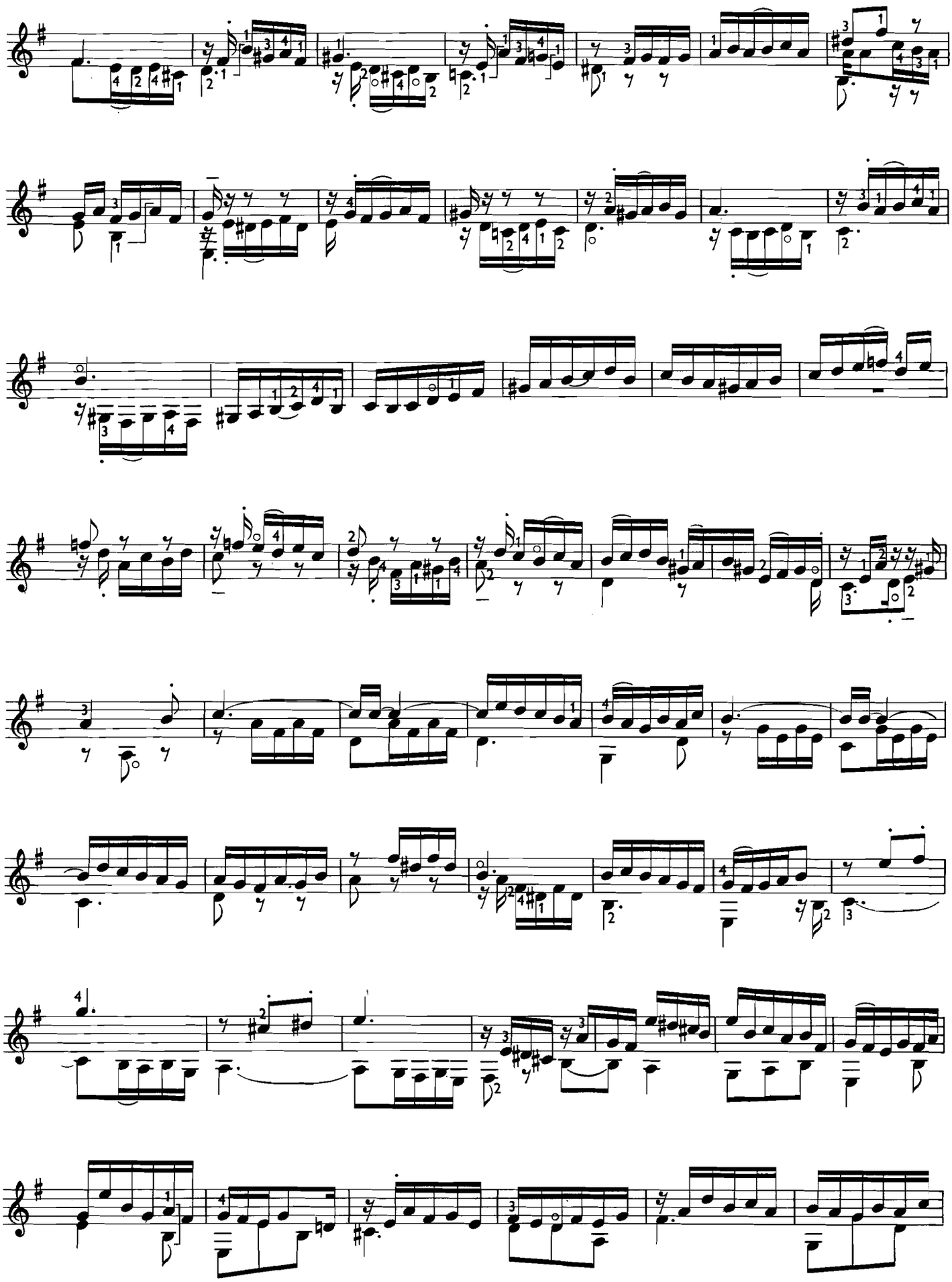

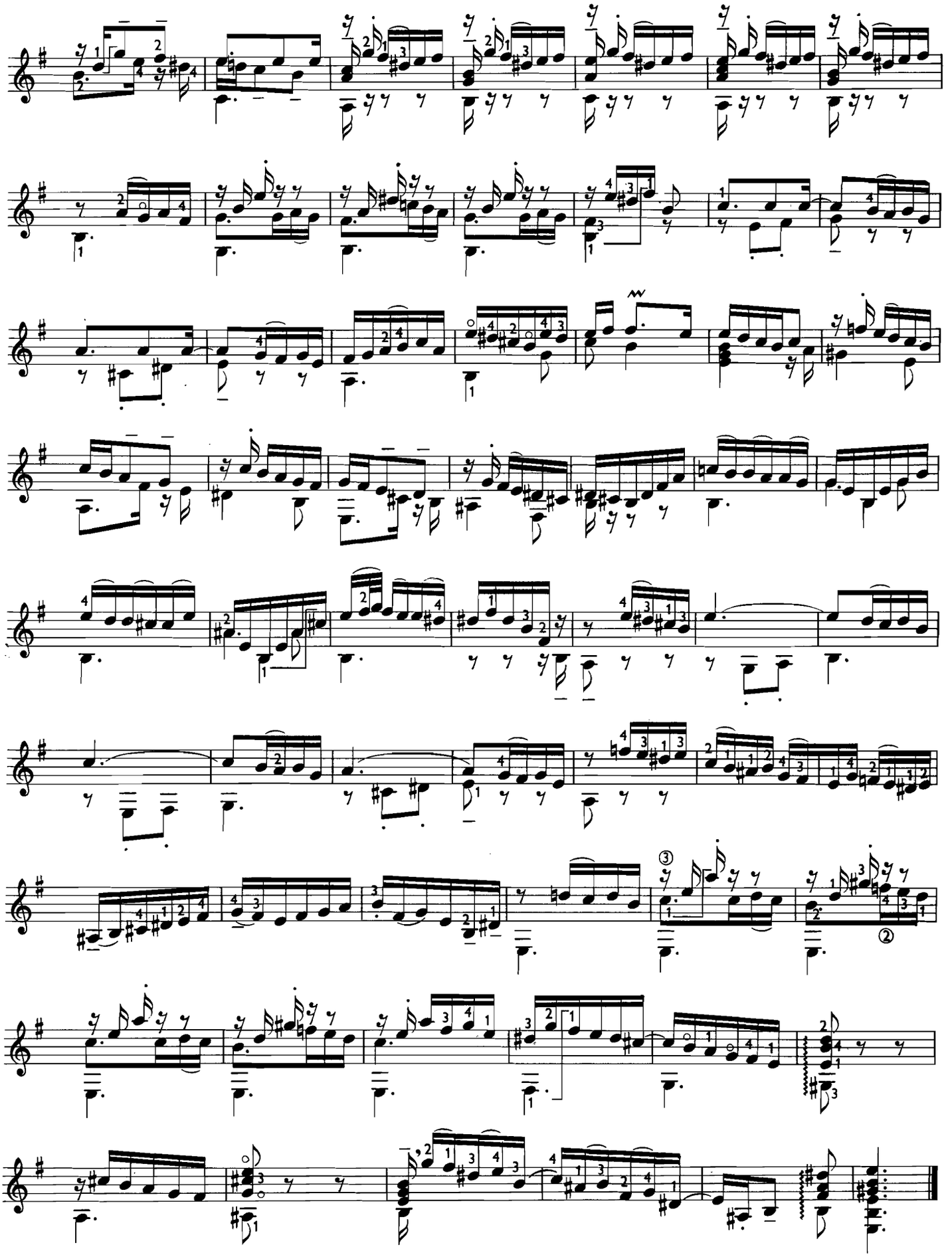

ALLEMANDE

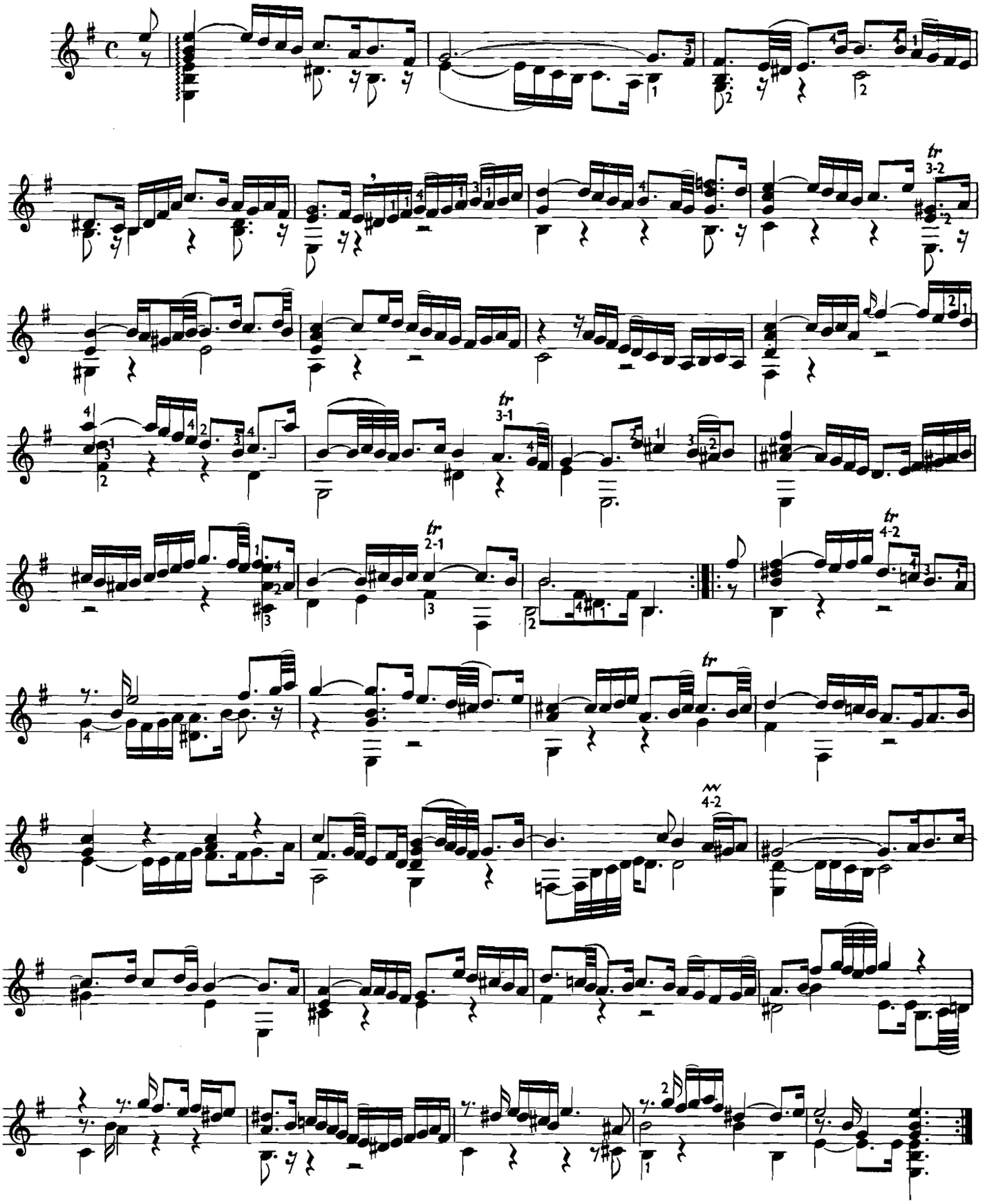

COURANTE

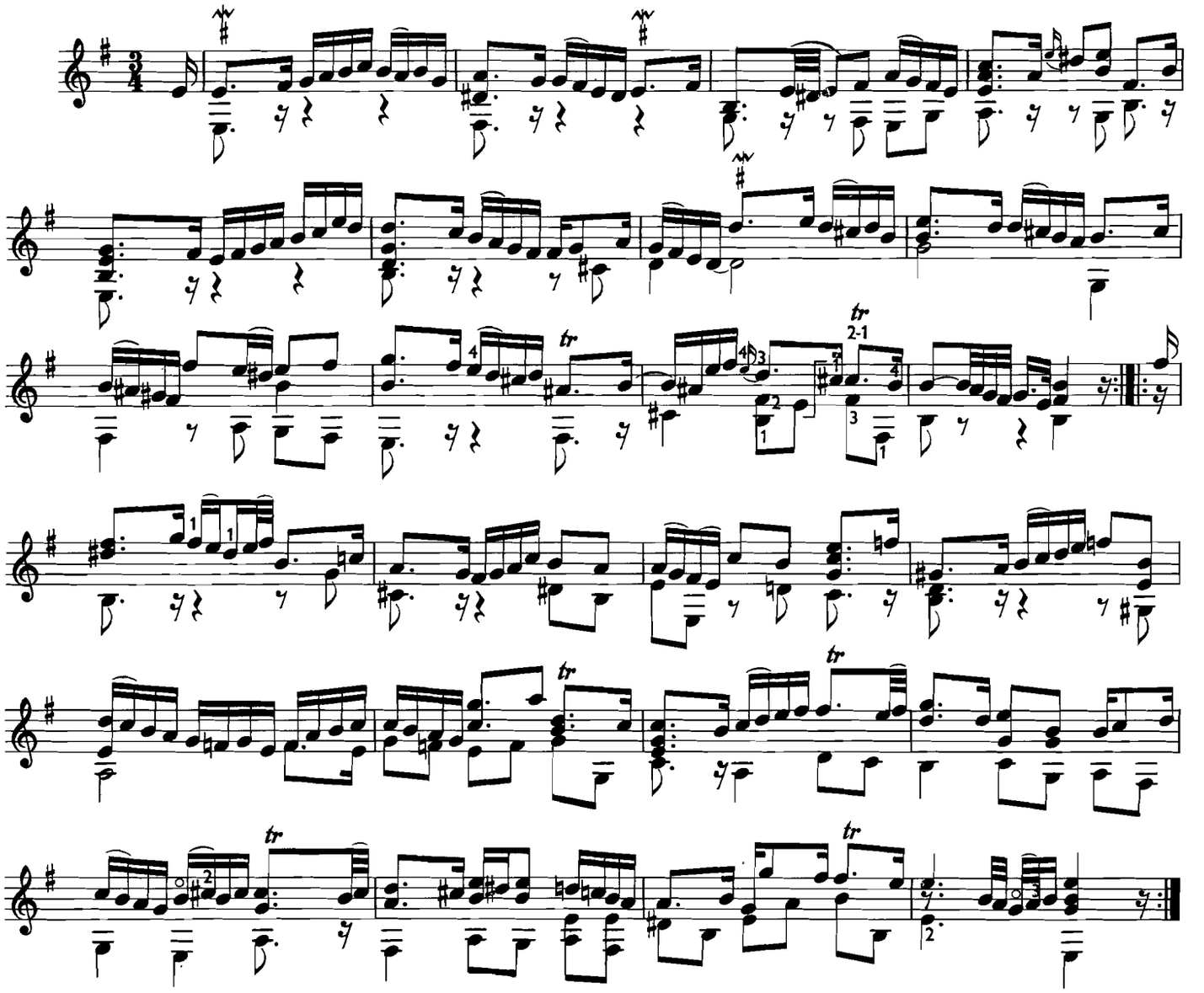

SARABANDE

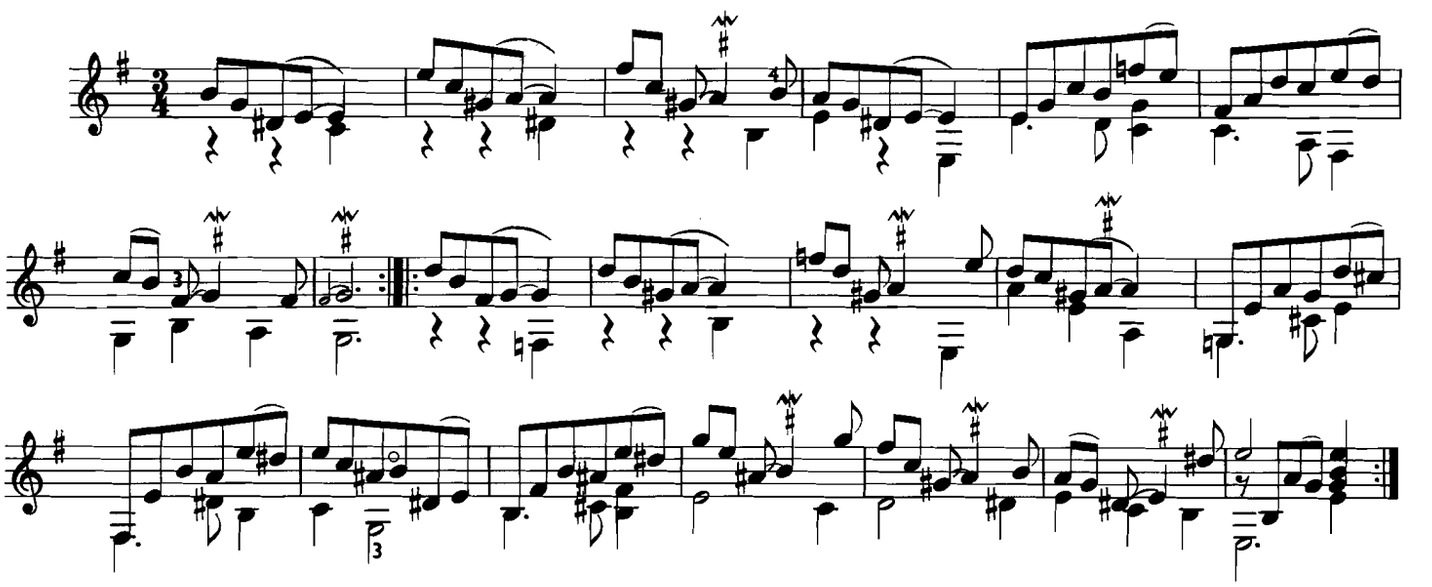

GAVOTTE I

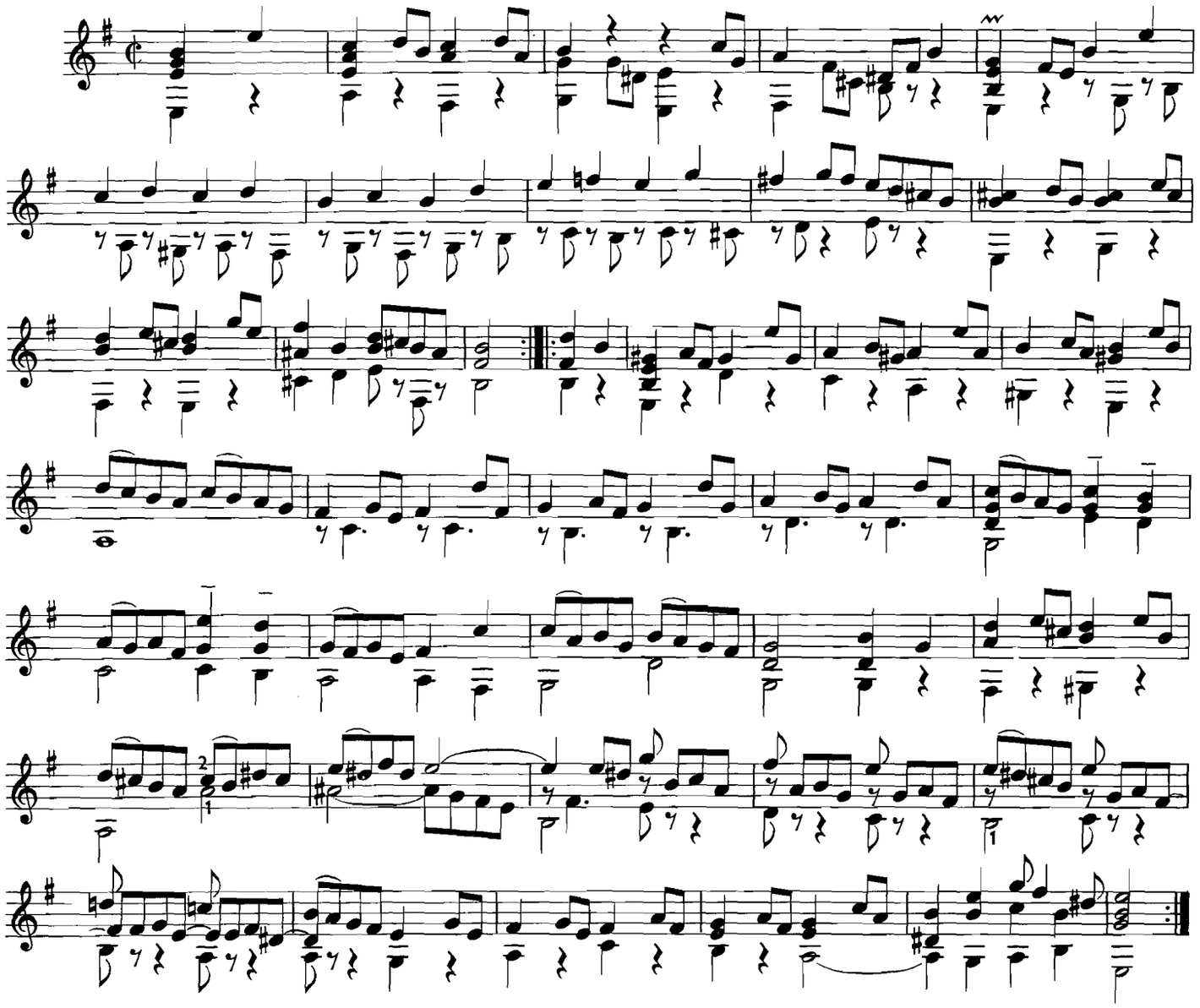

GAVOTTE II

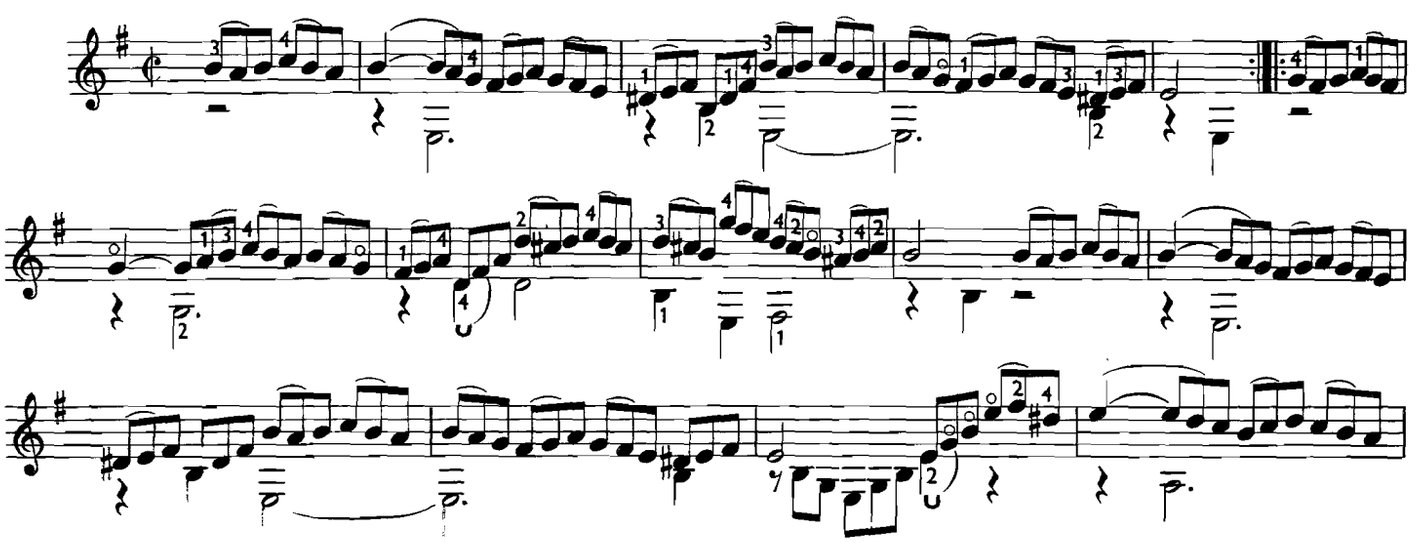

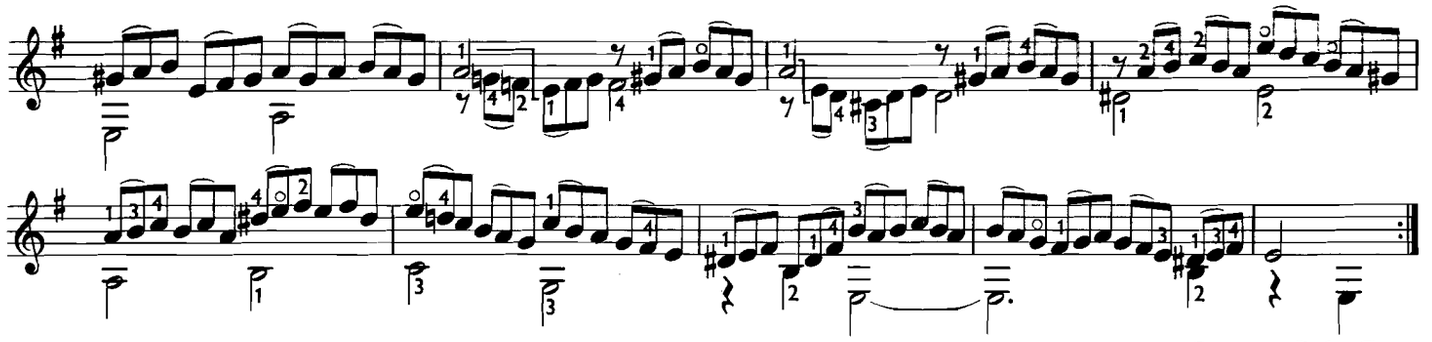

Gavotte I da Capo

GIGUE

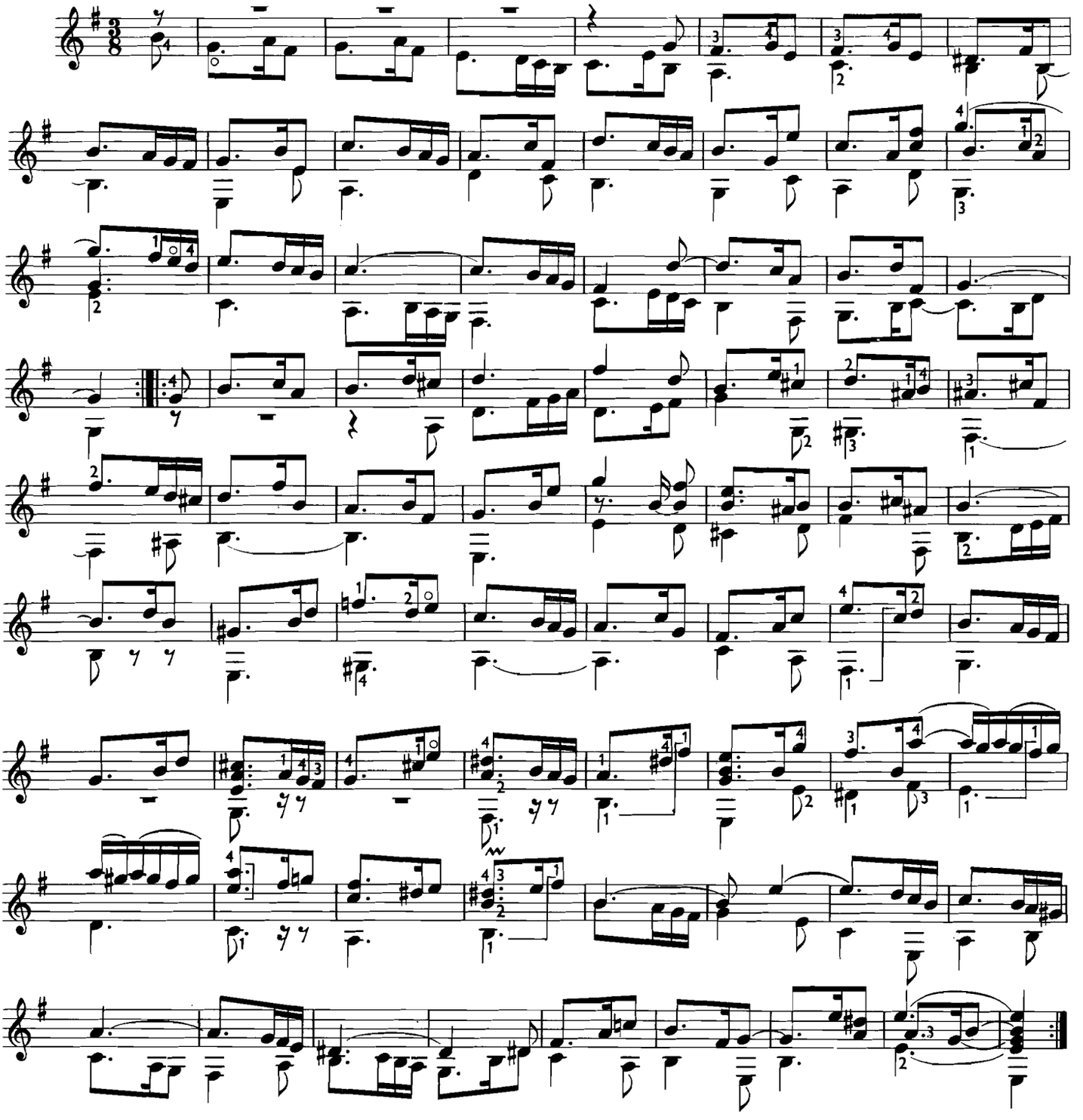

Felelős kiadó a Zeneműkiadó Vállalat igazgatója.
Felelős szerkesztő Mező Imre. Műszaki szerkesztő Major Erzsébet. Műszaki vezető Blaskó Nándor.
Z. 6177/3 (2,1 A/5 ív) 75/21434 Zeneműnyomda, Budapest. Felelős vezető Kormány Imre.